

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

sausio

1 d.

Penktadienis

Nr. 1 (1088)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

NAUJUOSIUS METUS SUTINKANT

V. LUKOSEVICIUS

LKP rajono komiteto sekretorius,
LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas

Nepastebimai prabėgo pirmieji didingo septynmečio metai. Visi mūsų šiosios šalies dirbantys prie mirgančių eglių, prie vaisių stalo prisimins kaip didieji pergalių, puikių mėnimų metus. Argi džiugu tarybinio ūkio širdžiai, kad, idedant pačius pirmuosius septynmečio žingsnius, tarybiniai kolkosininkai sukūrė pirmąją tarybinę raketą, nešusią į mėnulį vėjelę su Tarybų Sąjungos herbu, o vėliau automatinę tarpplanetinę stotį atidengė priešingos Mėnulio pusės paslapčių ir nufotografavo jos reljefą. Į kelionę sėkmingai išplaukė pirmasis pasaulyje atominis ledlaužis „LENINAS“.

Tik ką pasibaigęs TSKP CK Plenumas aktyviai parodė, kad mūsų šalies žemdirbiai savo pasiaukojančiu darbu pasiekė puikių laimėjimų toliau vystydami žemės ūkį, pagal atskirų produktų gamybos vidutiniškai vienam žemdirbiui pralenkę net šakninę kapitalistinę JAV.

Su didingais laimėjimais sės prie Naujų metų stalo mūsų šalies statybininkai, kurie pastatė daugybę naujų fabrikų, gyvenamųjų namų ir net išties miestų.

Sutikdami Naujuosius metus, gali daug kuo

pasidžiaugti ir mūsų rajono gyventojai. Žemės ūkio produkcija per 1959 metus pakilo apie 30 proc., o kolūkių piniginės pajamos — apie 27 proc., lyginant su 1958 metais. Į naujus namus, pastatytus kolūkių gyvenvietėse, šiemet persikėlė 110 kolūkiečių. Jų tarpe yra ir tokių, kurie buržuaziniams laikais kumečiavo ir galvoti negalėjo ne tik apie puikų nuosavą namą su sodeliu, veranda ir šviesiais langais, bet netgi ir apie paprasčiausią nuosavą kampelį.

Gražių rezultatų 1959 metais gamyboje pasiekė „Anykščių šilėlio“ kolūkis, 100 ha naudmenų pagaminęs po 45 cent mėsos ir po 360 cent pieno. Grūdinių kultūrų derlingumas čia sudaro 14,5 cent iš ha. „Draugystės“ kolūkio gamybininkai 100 ha naudmenų pagamino po 42 cent mėsos, po 310 cent pieno, „Lenino keliu“ kolūkio kolektyvas — po 45 cent mėsos, 260 cent pieno ir pasiekė grūdinių kultūrų derlingumą po 14 cent iš ha. Puikius gamybinius rodiklius per praėjusius 1959 metus pasiekė „Vienybės“ kolūkio kolektyvas, pagaminęs kiekvienam 100 ha naudmenų po 40 cent mėsos ir po 200 cent pieno, o „Levaniško“ kolūkio kolūkiečiai — po 195 cent pieno ir po 32 cent mėsos. Neblogų rezultatų pasiekė „Bolše-

viko“, Mičiurino vardo, „Žalgirio“, „Aušros“, „Aukštakalnio“ kolūkių ir Troškūnų tarybinio ūkio gamybininkai.

Tokie džiuginantys laimėjimai kolūkinėje gamyboje pasiekti tik dėka kruopštaus ir atsidavusio kolūkiečių darbo. Užtarnautai rajono dirbantieji didžiuojasi tokiais kolūkinės gamybos pirmūnais, kaip „Anykščių šilėlio“, „Draugystės“, „Pergalės“, „Vienybės“, „Levaniško“ kolūkių karvių melžėjomis Rože Kuliešiene, Anele Mikšyte, Domicile Karvelienė, Angele Sileikaite, Irena Striogaite, kiaušininke Cerniauskaitė, Jekeliūniene, Gilyte, Bučinskaitė, Dovydėnaitė ir visa eile kitų.

Puikias dovanas Naujiesiems metams paruošė ir mūsų rajono pramonės bei statybinių organizacijų darbuotojai. Metinį gamybos planą prieš laiką įvykdė Anykščių plytų gamyklos, veltinių fabriko „Spar-

takas“, „Anykščių vyno“ fabriko, pieno perdirbimo įmonių ir vietinio ūkio valdybos gamybininkai.

Rajono statybininkai nemažai pastatė gyvenamųjų namų, kuriuose įsikūrė dirbančiųjų šeimos.

Visa tai buvo pasiekta 1959 metais.

Tačiau antrieji didingo septynmečio metai, kurių pirmuosius žingsnius dabar tik pradame, iškelia dar didesnius ir atsakingesnius uždavinius, nukreiptus mūsų šalies dirbančiųjų gerovei kelti, kovai už taiką stiprinti. TSKP CK gruodžio Plenumas nubrėžė naujas kolūkinės gamybos vystymo gaires, kurias mūsų rajono žemdirbiai aktyviai svarsto, ieško naujų rezervų kolūkinei gamybai padidinti.

Užvertėme paskutinį 1959 metų kalendoriaus lapelį ir kartu pajuto me, kokią didelį žingsnį mūsų Didžioji Tėvynė, jos dirbantieji žengė į šloviningą komunizmo epochą, kokie didingi ir kilnūs uždaviniai laukia visų mūsų šiais metais. Tarybų Sąjungos Komunistų partijai vadovaujant, nuolatos rūpinantis Tarybinei vyriausybei, mūsų rajono dirbantieji juos įvykdys su dar didesniu entuziazmu.

Planus viršijom

Mūsų MMS pagal planą turėjo 1959 metais padėti kolūkiams įsisavinti ir paversti kultūrinėmis pievomis du šimtus hektarų pelkių. Padarėme dvigubai daugiau. Du kartus viršytas laukų drenavimo planas.

Vienas didžiausių darbų buvo Malaišos upelio ištiesinimo projekto įgyvendinimas. Įvykdžius šį projektą, šimtus hektarų pievų įsisavino mūsų rajono „Lenino keliu“, o taip pat ir Rokiškio rajono kolūkiai. Čia gerai pasidarbavo ekskavatorininkas Alb. Kriškėičiūnas.

Dvi su puse metinės darbo užduoties įvykdė daugiaukščių ekskavatoriaus vairuotojas Bronius Dapšys. Žymiai viršijo metines darbų užduotis buldozerininkai Ed. Juozelskis ir Ant. Sabaliauskas.

Dideli darbai mūsų melioratorių laukia šiais metais. Darbų apimtis padidės 2,5 karto. Už tai jau dabar stengiamės kuo geriau paruošti galingą techniką antrųjų septynmečio metų darbams.

A. Perevičius
Anykščių MMS direktorius

PIRMASIS MILIJONAS

nuopelnas. Juk jis daugiausia įdėjo darbo, kad pajamos už linus būtų kuo gausesnės.

Daugiau kaip dešimt tūkstančių rublių kolūkio blitynas į bendrą kasą davė. Pirmininkas atverčia visų metų paukščių fermos suvestinę. Ir iš čia daugiau kaip 7 tūkstančiai rublių pajamų gauta. Tiesa, mažoka, bet juk ir tai ant kello nesimėto.

Pagaliau buhalteris taukšteli skaitytuvų rutulėliais įvairias smulkesnes pajamas, ir abiejų vėdai nušvinta, pralinksmėja.

Kas tai? Milijonas?

— Taip, ir dar su kaupu milijonas. Pirmasis svėdasikių milijonas! — sako šypsodamasis pirmininkas.

— O septynmečio pabaigoje jų bus jau nebe vienas, — priduria buhalteris.

Nuotraukoje: kolūkio pirmininkas Kovas ir buhalteris J. Strazdas skaituoja kolūkio pajamas.

Bytauto tekstas ir nuotr.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios
Tarybos Prezidiumo

ISAKAS

DEL LIETUVOS TSR KOLOKIŲ,
TARYBINIŲ ŪKIŲ IR MOKYKLŲ
APDOVANOJIMO GARBES RASTAIS
(Ištrauka)

Už gautus gausius derlius auginant kukurūzus, 1959 metais, apdovanoti Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Garbės raštu:

2. Anykščių rajono Troškūnų tarybinį ūkį (direktorius A. Šedrovas).

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko pavaduotojas

J. BALTUSIS

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius S. NAUJALIS

Sveikiname su antraisiais

Mūsų interviu

Rašytojos darbai ir sumanymai

„Kolektyvinio darbo“ redakcijos darbuotojas aplankė Anykščiuose gyvenančią rašytoją BRONĘ BUIVYDAITĘ ir paprašė papasakoti, ką jai davė 1959 metai, kokiems planams ir sumanymams gyvena.

— Praėjusius metus praleidau prie kūrybinio stalo, — pradėjo pasakojimą Bronė Buivydaitė. — Paruošiau jaunesniojo mokyklinio amžiaus vaikams eilėraščių ir apsakymų rinkinį, kurį pavadinau „Karklo švilpa“. Jį 1960 metais užplanavo išleisti Valstybinė Grožinės literatūros leidykla.

— Kokia knygos tematika?

— Eilėraščiai „Trimito dainelės“ skirti jaunesiems leninėčiams-pionieriams. Apšakymuose stengiausi pavaizduoti šlandieninius tarybinius vaikus, jų rūpesčius, džiaugsmą, nesėkmes ir svajones. Klek tal pavyko, tėsprendžia geriausias knygos vertintojas — skaitytojas.

— Iš kur pasisėmėte medžiagos naujesiems savo kūrinims?

— 1958 metais buvau kūrybinėje komandiruotėje. Aplankiau pionierių stovyklą Aukštojoje Panemunėje, prie Kauno. Atidžiai stebėdama vaikus, pamačiau, kad tarybiniai vaikai gyvena nerūpestingą, viskuo aprūpintą vaikystę. Šlandienius jų gyvenimas skiriasi nuo mano bendraamžių dienų, kaip tamsa nuo šviesos.

— Kokius planus turite ateičiai?

— Esu pasišovusi parašyti stambią apysaką. Joje pavaizduosiu praėties laikų jaunimo gyvenimą. Naujajame mano kūrinyje bus gausu autobiografinių faktų. Bus paliesti baudžiavos laikai, apie kuriuos pasakojo mano senelis. Taip pat aprašysiu 1905 metų revoliucinius įvykius Lietuvoje, pavaizduosiu, kaip juose dalyvavo ir į juos reagavo paaugliai ir jauni- mas. Tai man artima tema, nes tą metų aš pati gerai prisimenu. Šią apysaką esu pasiryžusi parašyti per porą metų, nors kol kas tu-

riu, kaip sakoma, šlaudus, o grūdus dar reikės išnešioti ir pribrandinti širdyje, dar daug valandų teks išsėdėti prie kūrybinio stalo.

— Ką, rašytoja, galėtumėt palinkėti mūsų laikraščio skaitytojams?

— Linkiu, kad 1960 metai būtų turtingesni, kaip praėjusieji. Tegul būna daugiau laimės ir džiaugsmo šeimose, daugiau darbo ir kūrybinės nuotalkos žmonių širdyse.

Metai buvo geri

Praėję metai mūsų fabriko darbininkams buvo tikrai džiugūs. Dar gruodžio mėnesio pradžioje įvykdėme metinį planą. Iki metų pabaigos pagaminome 7000 porų veltinių 1960 metų sąskaita. Tai 1000 porų viršija išpareigojimą. Palyginus su 1958 metais, darbo našumas pakilo apie 6,3 procento, o gaminių savikaina sumažėjo 3,4 procento.

Dauguma mūsų įmonės darbininkų išdirbjo normas įvykdo dvigubai. Pirmūnų gretose — formuotoja R. Bedrovienė, velėjas A. Dimitrijevas ir kiti.

Neseniai Kauno durpių tresto kontoros darbininkai baigė įrengti naujojo fabriko pagrindinį korpusą. Čia sumontuotos įvairios mašinos ir agregatai, gauti iš Maskvos ir Leningrado gamyklų. Už tai mes dėkingi broliams rusams, kurie tas mašinas pagamino.

Naujasis fabrikas — didžiausia veltinių įmonė Pabaltijyje. Ji gamina keturis kartus daugiau veltinių, negu senasis „Spartakas“. Be to, fabrike bus gaminamas techniniai ir statybiniai vilokas.

J. Zibas
„Spartako“ fabriko darbininkas

Šventiniai Debeikių žiburiai

Vakaro prieblanda kas kart tirštėja, plečiasi, nusi-driekia senųjų Debeikių gatvėmis. Bet štai gatves nutvieskia ryški šviesa. Iš-žiebta naujametiniai žiburiai.

Tarybų valdžios metais

miestelyje įkurta vidurinė mokykla, kurioje mokosi daugiau kaip 250 kolūkiečių ir tarnautojų vaikų, yra biblioteka, kultūros namai ir kt. įstaigos.

Pasitūrinčiai ir kultūringai dabar gyvena Debeikių apylinkės „Atelties“ kolūkiečiai. Nerasi šelmos, kuri neturėtų dviračio, muzikos instrumento. O radijas, knygos, laikraščiai, kinas šlandien tvirtai įėjo į debeikių buitį. Nemaža šlandien yra ir tokių, kurie už savo santapus turi nusipirkę motociklus ir net lengvas mašinas. „Atelties“ kolūkiečiai Ražanskas, Valginis, Sriubas, Puodžlūnas kolūkiečiai gyvenvietėje pastatė naujus namus. Visa tai — tarybinio gyvenimo kasdienybė. Švėsdami Naujuosius metus, debeikičiai kupini ryžto dirbti taip, kad septynmečio planą įvykdžius per 5—6 metus.

F. SIAUCIULIS,
moksleivis

Kolūkiečiai laimėjimai

Apie „Lenino keliu“ kolūkiečių pasiekimus per 1959 metus rašo mūsų laikraščio naujametinis numeris.

Kolūkyje pagaminta po 45 centnerius mėsos ir po 260 centnerius pieno 100 ha žemės naudmenų. Visuomeniniams gyvuliams pastatyta 300 vietų karvidėveršidė. Baigiama dviaukščio mūrinio pastato, kuriame įsikurs kontora, biblioteka, apylinkės taryba ir kultūros namai, statyba.

J. Skadaš
Kolūkiečių daugiatažiūnio laikraščio „Leninietis“ redaktorius

ĮKURTUVĖS

Vyno pilstymo ceche ant konvejerio tarškėjo bonkos, stukseno automatai. Stasė Rutkauskienė idėmiai stebėjo pilstymo automato darbą ir nė nenugirdo, kaip prisitartino vietos komiteto pirmininkas:

— Sveikinu su įkurtuvėmis. Butą gavai naują.

Įkurtuvės! Klek daug džiaugsmo buvo tą dieną

vyno fabriko darbininkams išgirdus žinią, kad perduodamas eksploatacijon dvylikos butų gyvenamas namas.

Įkurtuvės! Dar tą patį vakarą, pasibaigus darbui, į dažais kveplančius, skoningai išdekoruotus erdvius ir šviesius kambarius įsikėlė šeimos. Mūsų fotokorespondento nuotraukoje (apskritime) ir užfiksuotas svarbus įvykis — Rutkauskų šeimos įkurtuvės naujame bute.

— Kambarys puikiausi,

vietos juose daug, o ir vonia kiekvienam butui įrengta. Ir visa tai man, paprastai darbininkei, — sako, tvarkydama kartu su vyru gėles, Stasė Rutkauskienė. — Be galo linksmi mums Naujieji metai!

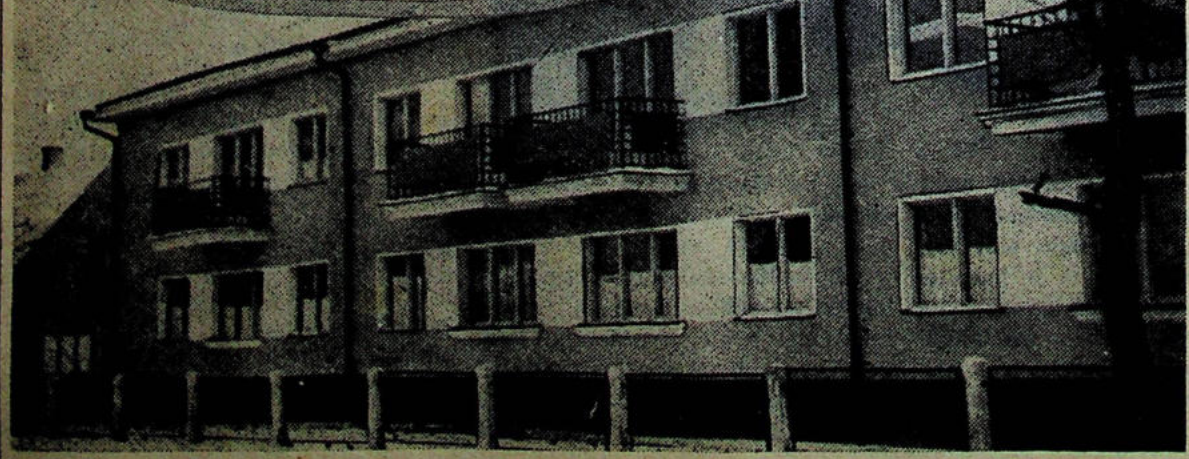
Naujajame, Anykščių vyno fabriko pastatyta J. Billūno gatvėje name apsigyveno taip pat įmonės mechaniko Vinco Salbinsko, taros cecho meistro P. Pajarsko, darbininkės M. Juodelienės ir kitų šeimos.

Iš viso Anykščių mieste praėjusiais metais gyvenamasis plotas padidėjo 1037 kvadratiniais metrais.

Naujųjų metų išvakarėse naujame name atšventė įkurtuves ir miesto vaikų darželio auklėtiniai.

Nuotraukoje: dvylikos butų gyvenamas namas, pastatytas vyno fabriko darbininkams.

C. Berčiūno tekstas ir nuotr.

STASĖ DOMINAUSKAITE — geriausia „Naujo gyvenimo“ kolūkiečių šėrėja. Jos prižiūrimi bekonai priauga po 800—900 gramų per parą.

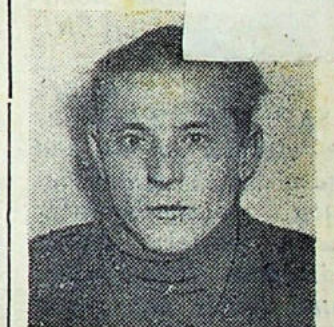

Tvartuose dar daug ko stinga. Tik netruksta patirties, ir šėrėja rūpestinga. Čia darbuojas iš širdies.

Apvalainiai bekonaiukai Pūtėsi lyg ant mielių. Stiprina įnai kolūkių Savo darbu atkakliu.

★★

Puikiai paditorininkas B. C. „Svėdasų“ kolūkiečiai.

Ten, kur jis dirvonus arė, Kur laukai jo išakėti, Supėsi javal lyg marios, Derlius netelpa į klėtį.

★★

„Anykščių šilėlio“ kolūkiečių šėrėja O. ČERNIAUSKIENĖ 1959 m. nupenėjo daugiau kaip 100 bekonų.

Veldą raukšlės išvagojo. Galvą papuošė šarma. Bet senatvės ji neboja, — Feros darbuose pirmą

NAUJŲJŲ METŲ NAKTĮ...

Mūsų kosminis foto-korespondentas, perdavęs į Žemę naujametinių kosminės erdvės atvaizdą, atsakė į kai kuriuos klausimus:

KLAUSIMAS. Kokios naujametinės tradicijos kosminėje erdvėje?

ATSAKYMAS. Panašios, kaip ir Žemėje, nes tos tradicijos atkeliavo čia su Palydovais bei Raketomis. Kaip matote iš atvaizdo, dabar vyksta karnavalas.

KLAUSIMAS. Koks karnavalas? Kaip jis vadinasi?

ATSAKYMAS. Jį čia vadina kosminės erdvės nugalėtojų karnavalu. Kadangi čia nėra ne tik rogių kelio, bet ir rogių, tai visi karnavalo dalyviai, pradedant Palydovais ir baigiant Tarpplanetinės stoties ekipažą, skrenda pilnu greičiu aplink Žemę.

KLAUSIMAS. O kaip su naujametine eglute?

ATSAKYMAS. Čia mums naujametinės eglutės nereikia, nes mus iš visų pusių supa tokios puošnios ir šviesios žvazždės, kokių nėra niekur kitur. Vienoje universumo parduotuvėje, Marsiečiai ant Mėnulio prie Maskvos jūros įrėngė tokius puikius

bufetus, kokių pačiame danguje nerasi.

KLAUSIMAS. Sakykite, drauge kosmoso fotokorespondente, kodėl nesimato amerikiečių kosminių raketų?

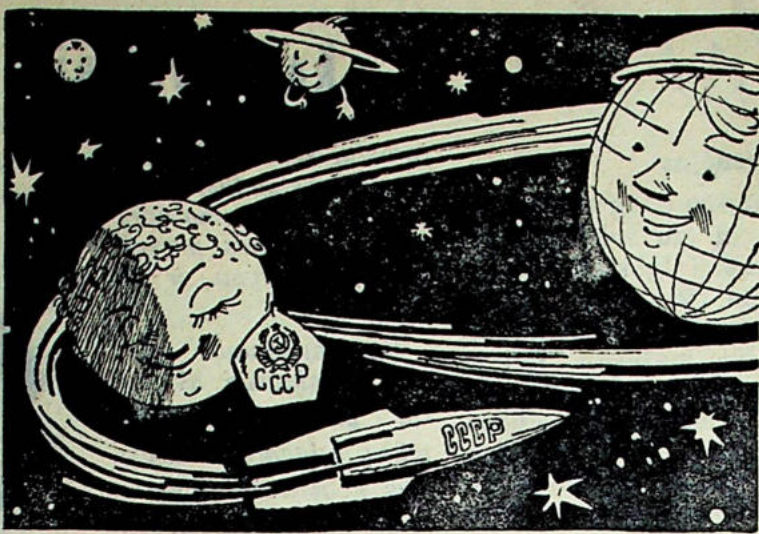
ATSAKYMAS. Jūs ten, Žemėje, pažvelkite į jūrų dugną ir pamatysite. Praneškite amerikiečiams: jeigu jų raketa kada nors pataikys į Mėnulį, tai pastarasis pasiruošęs ją labai mandagiai priimti Krizių jūroje.

KLAUSIMAS. O kaip iš kosmoso aukštybių atrodo mūsų Žemė?

ATSAKYMAS. Nepriklauso Pastaruoju metu, tirpstant „šaltojo karo“ ledams, Žemės veidas atjaunėjo ir pagražėjo. Mes čia matome, kaip Žemė šypsosi, girdime naujametinės muzikos melodijas ir skambančius tostus Naujųjų Metų garbei...

Su Naujaisiais metais! Daug laimės visiems geros valios žmonėms Žemėje!

Užrašė T. GARSTYTIS

Zuikienos beieškant

Rytmetis — lyg tyčia medžioklei: šviežiai pasnigę, šaltis nespaudžia. Eik tokią dieną laukais ir gerėkis. Bet, išeinant į medžioklę, žmona prigrasė:

— Sisyk negrįžk su egliškalais kuprinėje. Naujoms metams reikia zuikienos. Bus svečių.

Reikia tai reikia. Nėra to, ko medžiotojas negali pažadėti. Ir aš išžingsniau su draugais Burbliškio link.

Iš pradžių zuikiai, lyg susitarę, tik šmėžavo toluoj, rodydavo medžiotojams baltas uodegaites ir dlingdavo grloviuose ir krūmeliuose.

— Pasieksim krūmus, atsigausim, — piktindamasis ilgaausis išmonėmis, murmėjo Marijonas Grinkevičius.

Pasiekėm ir krūmus. Skalliai kelis kartus amtelėjo ir pasileido pėdsakais. Aš braunuosi krūmais, alkštelėmės ir vis galvoju, kaip čia kuo riebesnį ilgaausį patiesus. Medžiotojo alstra pagavo. Pasimečiau nuo draugų, išėjau iš miškelio ir išriogilinau į kalnelį. Jau ir Burbliškis netoli, o zuikio kaip nėra, taip nėra.

Ir staiga gi kad šoks iš po pat kojų!

Pyksterėjau. Ilgaausis metėsi į šalį. Matyt, kliudydas ir apkvaistintas emė bėgti ratu aplink mane.

Tuomet ir prasidėjo tai, apie ką ilgaausio garbei ir mano gėdai ilgal pasakos istorijas aplinkiniai kolūkiečiai.

Užburtas, matyt, zuikis pasitalkė.

Aš tvovau į jį antrą šūvį. O jis tik krėstelėjo au-

simis ir atsisėdo. „Aha, pakliuvai!“ — apsidžiaugiau ir jau pajutau burnoje zuikienos kepsnio skonį.

Bet per anksti džiūgavau.

Vos tik aš žengiau prie jo, jis liuokterėjo ir vėl emė suktis aplink mane. Išlūtęs užtalsiau dvivamzdį stambiašračiais šoviniais ir trenkiau iš abiejų vamzdžių, kad net laukai alkstelėjo. Zuikis vėl sustojo. Matau, jis jau kruvinas, vos besilaiko. Aš artyn, o jis tolyn nuo manęs. Teko vėl užtalsyti šautuvą ir dar porą kartų pykstelėti.

Mano kanonada ištampė iš aplinkinių gryčių visus žmones. Ir pasigirdo patarimai, juokas.

— Tu jį prisirišk, o jau tada medžiok, — šaukė kažin koks vaikigalis.

Aš įsiutau, pribėgau prie zuikio ir jau lenklau tverti už ausų. Bet jis, kad jo protėvial tris kartus apsisiverstų savo zuikiškuose karstuose, pašoko ir emė suktis apie mano kojas. Teko jį jau visai ne medžiotojiškai pribalgiti.

Patverliu aš jį, o jis sunkus, tartum švino prilletas. Bet ko gi jam ir bebūti lengvam, jei šeši užtalsai po kailiu sugrūsti?

Išmečiau nelabai į kuprinę ir pakele grįžtu atgal. Didžiules ausis iškišau iš kuprinės, kad visi matytų. Mat, sekmadienis, daug žmonių iš turgaus važiuoja. Tegu tad mato, kad čia kaip reikiant medžiotojas žengia.

Ir vėl šoktelėjo zuikis. Iš pat pakelės. Šoktelėjo ir čia pat sustojo už karklo.

Aš pykstelėjau iš abiejų vamzdžių. Karklą tai lyg

Žemės rutulio gyventojai

Ar jūs žinote, kad kas minutę Žemės rutulio gyventojų skaičius padidėja 94 žmonėmis ir maždaug 135 tūkstančiais žmonių per parą? O per metus, kaip apskaičiavo agentūra Junaited Pres Interneišn, gyventojų skaičius visame pasaulyje padidėja 50 milijonų žmonių, tai yra tiek žmonių, kiek gyvena Prancūzijoje. Jeigu atsižvelgsime į tai, kad mirtingumas sudaro

apie 50 procentų gimimų skaičiaus, tai, vadinasi, per vieną minutę Žemėje gimsta 188 žmonės.

Gimimų skaičius ypač padidėjo po antrojo pasaulinio karo. Jeigu iki karo kasmet gyventojų skaičius padidėdavo ne daugiau kaip 1 procentu visų žemės rutulio gyventojų skaičiaus, tai šiuo metu gimimų skaičius pasiekė 1,7 procento, o kai kuriose Azijos ir Afrikos rajonuose net 3 procentus.

dalgiu nuploviau, o zuikis nurūko.

Kažkoks ūsuotas dėdė iš aukšto pažūrėjo į mane, bet, pamatęs iš kuprinės kyšančias zuikio ausis, pallingavo galva ir pasakė:

— Žiūrėk tu man! Ir aklai vištai grūdas pasitai-

ko... Išlūtęs užtalsiau šautuvą ir kulniuojau tolyn. Už keilios žingsnių vėl dryktelį ilgaausis. Aš lukteriu, kol jis pabėgė koki 40 metrų, ir trenkiu. Bet zuikiui niekur nieko. Jis man net nesidairyd pamiškėj staiga ant užpakalinių kojų išdangė prieša nuvirsta ant nugaros.

— Šitas širdies ligą turėjo, — girdžiu kvatojimą nuo kello. — Persigando ir mirė.

Sausio 2 ir 3 d.d. kino teatre „Pergalė“ bus demonstruojamas filmas

„STIEPIŲ GLŪDUMOJE“

Šią kino apysaką pastatė „Mosfilmo“ kino studija pagal G. Nikolajevos apysaką „Apie MTS direktorių ir vyriausiąjį agronomą“. Scenarijaus autorius — M. Sagalovičius. Pagrindinius vaidmenis atlieka N. Guliajeva, E. Izotovas, M. Kuznecovas ir kiti.

Nuotraukoje: kadras iš kino apysakos „Stepių glūdumoje“

Originalus įrenginys

Maskvos K. Timiriachevo vardo Žemės ūkio akademijos mokslinėje konferencijoje docentas L. Priščepas papasakojo apie originalų įrenginį

kenksmingiems vabzdžiams naikinti aukštos įtampos srovė. Jis labai paprastas. Ant kelių rėmų lygiagrečiai išdėstyti elektros la, kuria teka elektros

srovė. Vabzdžiai, skrisdami pro rėmus, srovės veikiami, žūsta. Šiuo nesudėtingu prietaisu akademijos mokomojo ūkio gyvulių augintojai išnaikino

fermose muses. Šiuo metu galima išnaikinti kenksmingus vabzdžius inspektuose ir šiltnamiuose, daržuose ir soduose. (TASS-ELTA)

Anykščių J. Billūno vardo vidurinės mokyklos VIIIb klasės mokiniai nuoširdžią užuojautą reiškia klasės draugui LIOGIUI RIMUI, jo motinai mirus.